

Rugăciune către pădure

Adrian Păunescu

Pădurea mea, primește-mă la tine,
Ca pe-un sicriu ce vrea să intre iar
În fostul trunchi al fostului stejar,
În hohotul bolnavelor ruine.

Am plăgi pe trup ascunse, neascunse,
Se vede ca pe orice trunchi de lemn,
Cu claritate fiecare semn
Pe unde-au scos din mine nervi și frunze.

Sunt căutat de sute de topoare
Și a venit poruncă să mă frâng,
Și nu am voie nici măcar să plâng
Această așchiere ce mă doare.

Dar, dac-am fost vioara ta cea mare,
Pădurea mea, ascunde-mă adânc.